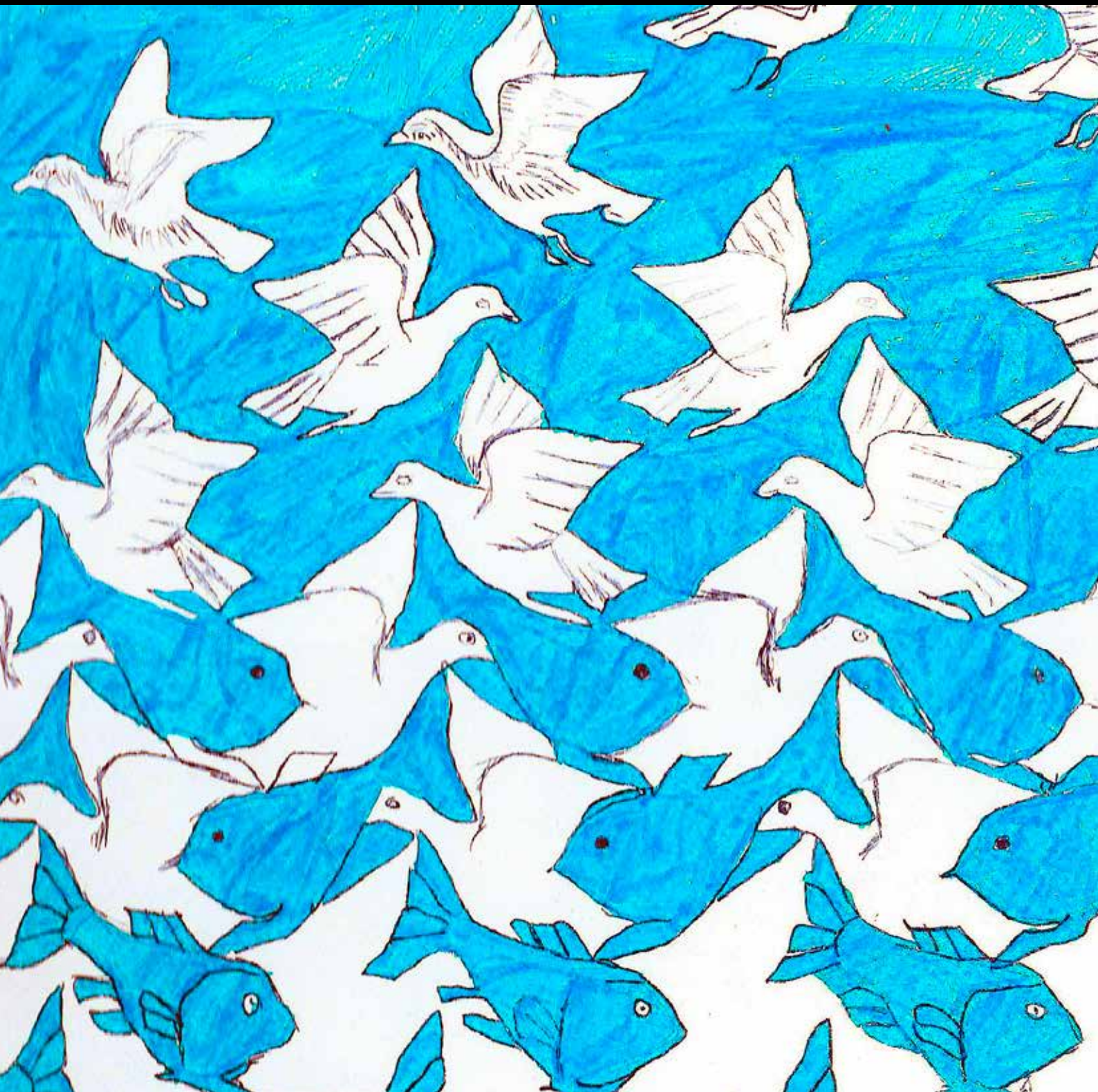

δημιουργία

ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ «Η ΘΕΟΜΗΤΩΡ» • ΤΕΥΧΟΣ 19 • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΪΟΣ 2018

Κωνσταντίνος Μαλέας (1879-1928)

Φως και Χρώμα Ελληνικό

Ο Κωνσταντίνος Μαλέας (Κωνσταντινούπολη, 1879 - Αθήνα, 1928), μαζί με τον Κωνσταντίνο Παρθένη, θεωρείται ο «πατέρας της μοντέρνας τέχνης στην Ελλάδα». Αμφισβητώντας τον ακαδημαϊσμό της προηγούμενης καλλιτεχνικής γενιάς που είχε ως πρότυπο τη λεγόμενη σχολή του Μονάχου, προετοίμασε το έδαφος για την εμφάνιση των ζω-

γράφων της γενιάς του 30, με σημαντικότερους εκπρόσωπους στις εικαστικές τέχνες τους Κωνσταντίνο Παρθένη, Σπύρο Παπαθουκά, Φώτη Κόντογλου, Γιάννη Τσαρούχη, Νίκο Εγγονόπουλο, Νίκο Χατζηκυριάκο-Γκίκα, Γιώργο Μπουζιάνη, Γιώργο Γουναρόπουλο. Κύρια αιτήματα της γενιάς αυτής είναι η αναζήτηση «της Ελληνικότητας», η επιστροφή στην

παράδοση και ο συνδυασμός της με τα ευρωπαϊκά μοντερνιστικά ρεύματα της εποχής. Ανανεωτής της ελληνικής ζωγραφικής ο Κων/νος Μαλέας, έχοντας ως αφετηρία ιμπρεσιονιστικά και μεταϊμπρεσιονιστικά πρότυπα, απεικόνισε κατά κύριο λόγο τοπία, στα οποία κυριαρχούν η σχηματοποίηση και τα δυνατά, καθαρά χρώματα που χτίζουν σε ενότητες τη σύνθεση.

Τοπία Σαντορίνης
Αγάπη Χατζοπούλου, Γ'2 γυμνασίου,
2016-17

Τοπία στην Πελοπόννησο
Κωστής Τριανταφυλλίδης, Γ'1 Γυμνασίου,
2016-17

Θέρμος Αιτωλοακαρνανίας (π. 1921)
Μαρία Ζυγογιάνη, Γ'1 Γυμνασίου,
2016-17

Δελφοί (1922-1923)
Εύα Κοσκινά, Γ'2 Γυμνασίου, 2017-18

Παντάνασσα Νάξου (π. 1924-1928)
Καλλιόπη Τριανταφυλλίδου,
Γ'2 Γυμνασίου, 2017-18

Μονεμβάσια-κάστρο
Πιέρο Μποτίτσας, Γ'2 Γυμνασίου,
2017-18

ΕΚΔΟΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ "Η ΘΕΟΜΗΤΩΡ"

Ελ. Βενιζέλου 128, Ηλιούπολη
τηλ. 210 99 15 449

Υπεύθυνη Σύνταξης:

Βασιλική Μπιλάλη, Φιλολόγος

Συντακτική Ομάδα:

Ναυσικά Παππά, Καθηγήτρια
Πληροφορικής, Μαθητές και
Μαθήτριες του σχολείου

Δημιουργικό - Εκτύπωση:

Λυχνία Α.Ε. • τηλ. 210 3410436
www.lychnia.com

Τοπία Πεντέλης (1918-1920)
Ελ Σαφεί Ροδιανή, Γ'1 Γυμνασίου,
2017-18

Πευκοδάσος στη Ραφήνα (1918-1920)
Χαλαμπάκη Χρυσούλα, Γ'2 Γυμνασίου,
2017-18

Επιμέλεια έργων: κ. Γκαβαϊσέ Βασιλική, Καθηγήτρια Εικαστικών
Εξώφυλλο: Μαρία Χρυσοχόου Β'2 Γυμν., έργο του ζωγράφου Escher
Οπισθόφυλλο: Αγγελική Πιπλάκη Β'2 Γυμν., έργο του ζωγράφου Escher

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΦΙΛΟΘΗΗ

Στις 15 Φεβρουαρίου 2018, το σχολείο μας παρουσίασε, μέσα από προβολή εικόνων και ιστορικών ντοκουμέντων, ένα αφιέρωμα στην Αγία Φιλοθέη. Με αφορμή την επικείμενη εορτή της (19 Φεβρουαρίου) μια ομάδα μαθητών του Γυμνασίου και του Λυκείου υπό την εποπτεία των καθηγητριών, Αδ. Ισιδώρας και κ. Μαρϊάνθης Τσιτάκη, κατόρθωσε να

συγκεντρώσει μέσα από ιστορικές πηγές υλικό για τη ζωή και τη δράση της Αγίας αηλιά και 120 συλλεκτικές και πρωτότυπες εικόνες σχετικές με το πρόσωπο και την εποχή της. Αυτή η εξαιρετική προσπάθεια των παιδιών τόνισε με ξεκάθαρο τρόπο τη μεγάλη διάσταση και επίδραση του έργου της Αγίας καθώς και το γεγονός ότι η Κυρά των Αθηνών αποτελεί πηγή

έμπνευσης και σφραγίδα σύστασης του ίδιου του σχολείου μας. Η αξιοθαύμαστη προσφορά της παραμένει ένα διαχρονικό πρότυπο που καθοδηγεί τα παιδιά στην καλλιέργεια της ανθρωπιστικής παιδείας.

κ. Μαρϊάνθη Τσιτάκη
Φιλολόγος

Νεανικοί στοχασμοί για την "κυρά των Αθηνών"

Παιδί...μία λέξη σαν όλες τις άλλες. Μία συνθησιμένη λέξη που χρησιμοποιούμε καθημερινά στο λόγο μας, η οποία πολλές φορές περνάει απαρατήρητη χωρίς να συνειδητοποιούμε το νόημά της. Η λέξη παιδί δεν παρουσιάζει μόνο μια ηλικία, αηλιά ολόκληρο τον ψυχισμό ενός ανθρώπου. Ένα παιδί πρέπει να διασκεδάζει, να χαιρείται. Ένα παιδί πρέπει να χαμογελά πάντα. Ένα παιδί δεν ξέρει τι θα πει πόνος, καθώς είναι πολύ μι-

κρό ακόμα. Ένα παιδί οφείλει να είναι συνεπές, αφού οι υποχρεώσεις του είναι ελάχιστες. Τι γίνεται όμως όταν αυτό το υποτιθέμενο παιδί μεγαλώσει απότομα και εισέλθει με βίαιο τρόπο στον αγώνα της βιοπάλης; Τότε το παιδί εγκλησιβίζεται στο σώμα ενός ενήλικα. Η χαρά και η ξεγνοιασιά της παιδικής ηλικίας χάνονται, ξεχνιούνται και παραπλησιούνται από τη βάρβαρη λογική της πραγματικότητας. Το χαμόγελο σιγά σιγά γίνεται μειδίαμα και

έπειτα ανέκφραστο κενό. Η συνέπεια γίνεται υποχρέωση ζωής και χωρίς να το συνειδητοποιήσει, έχει βρεθεί μόνο, σε έναν κόσμο που τοημά να αποκαλείται πραγματικότητα και καλείται να συνεχίσει τη ζωή του, εξουθενωμένο από το βαρύ τίμημα του να γεννηθεί παιδί. Όλοι υποτιμούν τα παιδιά. Θεωρούν ότι είναι απροστάτευτα, αδύναμα, ανίκανα να ζήσουν ανεξάρτητα. Κι όμως, δεν είναι λίγες οι φορές που ένα παιδί έχει φερθεί πολύ

πιο τίμια από έναν ενήλικα. Πολύ πιο αληθινά από έναν ενήλικα. Πολύ πιο ώριμα από έναν ενήλικα. Γιατί το παιδί αγαπά και εκτιμά τον κόσμο στον οποίο ζει. Και προσπαθεί να τον βελτιώσει βασιζόμενο σε ένα όνειρο, ένα ιδανικό. Ένα παιδί δεν διαφέρει πολύ από έναν ήρωα. Άλλωστε, ήρωας δεν είναι κάποιος που προσπαθεί να επιβιώσει και να μην αλληλοτριωθεί από την πραγματικότητα; Το παιδί μπορεί να υπομείνει πολλή δεινά... Πάρα πολλή... Όμως, όταν νιώθει φόβο, μοναξιά, αμφιβολία, κλαίει.. Κι όταν κλαίει ένα παιδί, ο κόσμος καταστρέφεται. Και η μαγεία χάνεται. Και τα χρώματα από τον καμβά της ζωής ξεβράφουν και γίνονται θολά.

έναν καλύτερο κόσμο, τον οποίο θα δημιουργούσε η ίδια. Ήθελε όσο τίποτα άλλο στον κόσμο να μορφωθεί. Και τα κατάφερε. Και βοήθησε κι άλλους ανθρώπους να μορφωθούν, θυμίζοντάς τους πόσο πολύτιμο δώρο είναι να παραμένει κανείς παιδί, ακόμα κι όταν έχει μεγαλώσει πια. Πόσο σπάνιο είναι στις μέρες μας να είσαι παιδί στην ψυχή! Πόσο δύσκολο είναι το έργο του παιδιού... Μπορούμε να το αντιληφθούμε μέσα από τις πράξεις και τη ζωή της Αγίας, η οποία κατάφερε να διατηρήσει την παιδικότητα και την αθωότητα της ψυχής και δεν κατεβλήθη από τον καθωσπρητισμό και την τυπικότητα στη σχέση της με το Θεό και το απέδειξε μέσα από την

μπορούν να καταφέρουν ό,τι ποθήσουν, διότι εμμένουν να πιστεύουν ότι ένας κατεστραμμένος κόσμος αντικα-

Κι όταν πια ο πίνακας γίνει λευκός, ένα νέο παιδί θα είναι εκεί για να τον ξαναβάψει, με τα δικά του χρώματα αυτή τη φορά, αφηγούμενο τη δική του ιστορία. Το πινέλο αυτή τη φορά, κρατά η μικρή Παρασκευούλα. Όπως κάθε παιδί, και αυτή, έχει όνειρα και επιθυμίες. Επιθυμούσε να ζήσει σε

αγάπη της για τον άνθρωπο. Το παιδί, οφείλει να προσποιείται ότι είναι καλά ακόμα κι όταν όλος ο κόσμος του, η ψυχή του έχουν γίνει θρύψαλα. Ακανόνιστα γυαλιά, καταραμένα να ζουν για πάντα χωριστά το ένα από το άλλο, χωρίς ελπίδα να σχηματίσουν ξανά μια ακέραιη ψυχή. Τα παιδιά

τοπτρίζει την ελπίδα της δημιουργίας μέσα από τις στάχτες της πραγματικότητας. Μέσα από τις φλόγες γεννιέται και πεθαίνει ο άνθρωπος. Το ζήτημα είναι, αυτή η φλόγα να παραμείνει ζωντανή, ακόμα και μετά τον θάνατο...

Κατερίνα Πρόκου
Β'2 Λυκείου

«ΣΧΟΛΕΙΑ ΠΡΩΤΑ»

Το φεινό αφιέρωμα του σχολείου μας στην εθνική επέτειο της 25ης Μαρτίου αφορούσε το γιατί και το πώς της Επανάστασης του 1821.

Πώς διατήρησε το έθνος μας πίστη και γλώσσα; Πώς κατάφερε να επαναστατήσει μετά από τόσους αιώνες δουλείας; Με ποια εφόδια;

Επιλέξαμε, λοιπόν, τρία κέντρα του Ελληνισμού και προσπαθήσαμε να απαντήσουμε στα παραπάνω ερωτήματα. Κωνσταντινούπολη, Γιάννενα, Πελοπόννησος. Τρεις κόσμοι με τόσα διαφορετικά στοιχεία και συνάμα με τόσα κοινά!

Ανακαλύψαμε, ερευνώντας, πως πίσω από κάθε σπουδαία προσωπικότητα ή πίσω από κάθε σημαντική ενέργεια ή απόφαση βρισκόταν μια ονομαστή σχολή, όπως η Μεγάλη του Γένους στην Κωνσταντινούπολη, ή ένα φημισμένο σχολείο, όπως η Καπλιάνειος στα Γιάννενα, ή ένας ξεχωριστός δάσκαλος, όπως ο Αντώνιος Μαρτελιάος στην Ζάκυνθο και ο Αθανάσιος Ψαλίδας στα Γιάννενα.

Με την παιδεία, λοιπόν, το έθνος μας επιβίωσε και αναγεννήθηκε, αφυπνίσθηκε και αγωνίσθηκε για την ελευθερία.

Η επαφή με τον πολιτισμό και την ιστορία μας οδηγεί και τα δικά μας

παιδιά να ξεπεράσουν σύγχρονους σκοπέλους και να εμπνευστούν λύσεις για την ζωή τους. Αποδεικνύουν, άλλωστε, ότι ξέρουν και μπορούν να εργάζονται με πνεύμα συλλογικότητας, χαρά και προθυμία.

Την εορταστική μας εκδήλωση επιμελήθηκαν τα δύο τμήματα της Γ' γυμνασίου. Πιστεύω ότι μέσα από όλη την προσπάθεια των παιδιών, ανεξάρτητα από λάθη και αβλεψίες, δόθηκε το νόημα του εορτασμού των εθνικών επετείων. Επιτεύχθηκε, κατά κύριο λόγο, ο διάλογος των γενεών. Αυτό σημαίνει ότι τα παιδιά μας εναντιώνονται στη λήθη, συνδιαλέγονται με καταστάσεις και ιστορικές μορφές του παρελθόντος ως συνεχιστές πλέρους του πολιτισμού μας. Άλλωστε, αυτά θα έχουν την ευθύνη της διατήρησης της ιστορικής μνήμης στους Έλληνες του μέλλοντος.

Αναζητώντας, λοιπόν, τις αλήθειες του εικοσιένα, φτάσαμε, χωρίς να το έχουμε επιδιώξει, στο έργο της παιδείας! «Σχολεία πρώτα», όπως δίδασκε ο άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός.

Πάλι το εικοσιένα μας δίνει όραμα!

κ. Βασιλική Παπαδοπούλου
Φιλόλογος

Αθανάσιος Ψαλίδας
Χάρης Χατζηγεωργίου Γ'2 Γυμν.

Αντώνιος Μαρτελιάος
Άννα Αλεξίου, Γ'1 Γυμν.

Γιάννενα
Χρυσούλα Χατζημπάκη Γ'2 Γυμν.

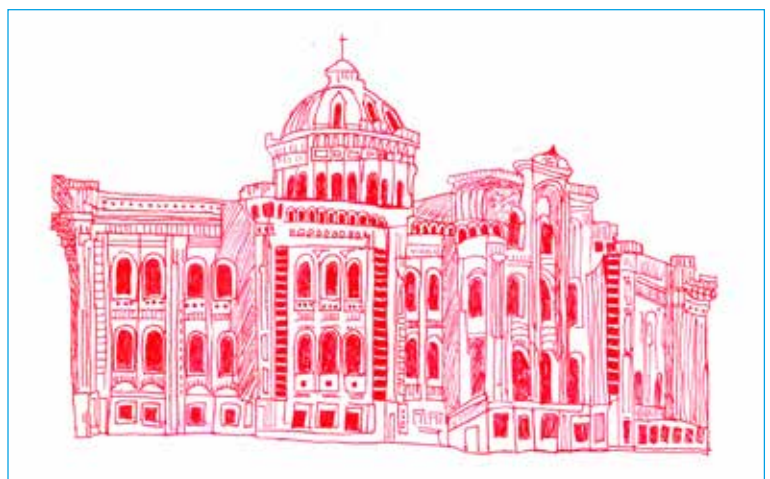
Θεόδωρος Κολοκοτρώνης
Λεωνίδας Νέλλης Γ'2 Γυμν.

Κωνσταντινούπολη
Πιέρρος Μποτίτσος Γ'2 Γυμν.

Κωνσταντίνος Μουρούζης
Μαριάνθη Ψυχαλοπούλου Γ'2 Γυμν.

Μεγάλη του Γένους Σχολή
Εύα Κοσκινά Γ'2 Γυμν.

Πατριάρχης Γρηγόριος Ε'
Άννα Αλεξίου Γ'1 Γυμν.

Χάρτα του Ρήγα
Μαργαρίτα Ψαρομμάτη Γ'2 Γυμν.

Επιμέλεια έργων:
κ Γκαβαϊσέ Βασιλική
Καθηγήτρια Εικαστικών

Η συνεργασία του Ναού του Αγίου Φιλίππου με τα Εκπαιδευτήρια «Η Θεομήτωρ»

Εδώ και αρκετά χρόνια, ο Ναός του Αγίου Φιλίππου διατηρεί στενό σύνδεσμο με τα Εκπαιδευτήρια «Η Θεομήτωρ», όπου ο π. Δημήτριος Μαρούλης (εφημέριος του Ι. Ν. Αγ. Φιλίππου) έχει διοριστεί από την Ι. Αρχιεπισκοπή Αθηνών ως εξομολόγος των μαθητών του Σχολείου. Οι μαθητές που το επιθυμούν, μπορούν να συναντήσουν σε ειδικό χώρο του Σχολείου τον π. Δημήτριο είτε για να έχουν μία προσωπική επικοινωνία μαζί του για κάποιο ζήτημα, ή για να προσέλθουν στο Μυστήριο της Εξομολόγησης.

Παράλληλα, όμως, με τη δυνατότητα αυτή, οι μαθητές έχουν την ευκαιρία να γνωρίσουν το πρόσωπο του Ιερέα μέσα από συζητήσεις και δραστηριότητες είτε στον ίδιο το σχολικό χώρο ή στο ναό του Αγίου Φιλίππου και αλληλού, οι οποίες οργανώνονται από τον π. Δημήτριο σε συνεργασία με τη Διεύθυνση και τους Καθηγητές των Εκπαιδευτηρίων.

Αναλυτικότερα, τη φετινή σχολική χρονιά έγιναν οι εξής δραστηριότητες:

- α. Δεκέμβριος 2017: Εκπαιδευτική Θεία Λειτουργία και συζήτηση με τους μαθητές της Γ' Γυμνασίου στο Ναό του Αγίου Φιλίππου
- β. Φεβρουάριος 2018: Οι μαθητές της Β' Γυμνασίου, περιηγήθηκαν στο Μοναστήρακι και στην περιοχή του Ψυρρή, ιχνηλατώντας το πέρασμα των αιώνων μέσα από συγκεκριμένους σταθμούς:
  1. Πλατεία Μοναστηρακίου (η κοίτη του ποταμού Ηριδανού).
  2. το παλιό Γυναικείο Μοναστήρι, το παζάρι (αναφορά στην ιστορία της περιοχής).
  3. Το Ναό της Παναγίας της Παντάνασσας (11^{ος} αι.) με τις εικόνες του Φώτη Κόντογλου).
  4. Τη Βιβλιοθήκη του Αδριανού (132 μ.Χ.) και τα

σπαράγματα μεταβυζαντινής τοιχογραφίας από το εκκλησάκι του Αγίου Ασώματου (Αρχ. Μιχαήλ, 12^{ος} αι. που είχε χτιστεί στα σκαλιά της Βιβλιοθήκη).

5. Το Οθωμανικό Τζαμί Τζισταράκη (1759).
6. Το χώρο που ετοιμάζεται το νέο Μουσείο Λαϊκής Τέχνης με το εκκλησάκι του Αγίου Ελισσαίου (17^{ος} αι.) - (όπου λειτουργούσε ο άγιος Νικόλαος Πληνάς και έψελνε ο Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης).
7. Τα παλιά Αθηναϊκά σπίτια και αρχοντικά.
8. Το παλιό Χάνι της οδού Νορμανού (εξαιρετο δείγμα λαϊκής αρχιτεκτονικής του 19^{ου} αι.), το οποίο σήμερα λειτουργεί ως Πολιτιστικός Χώρος (Τ.Α.Φ.).
9. Την πλατεία Αβησσυνίας με τα παλαιοπωλεία της, όπου είχε εγκατασταθεί το 1863 η εβραϊκή οικογένεια του Νάε Γιουσουρούμ.
10. Την οδό Πιττάκη στου Ψυρρή, όπου το 2012 οι Αθηναίοι έφεραν 150 συνοδικά φωτιστικά από τα σπίτια τους (πορτατίφ, καπέλα, φωτιστικά οροφής, απλίκες, φαναράκια) και δημιούργησαν μία πολύ πρωτότυπη και ευφάνταστη φωτιστική εγκατάσταση αντικαθιστώντας τον σχεδόν ανύπαρκτο δημόσιο φωτισμό.
11. Την εκκλησία των Αγίων Αναργύρων Ψυρρή (11ος αι.) με το κελάκι όπου έζησε ο Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης για δύο χρόνια.
12. Την αυλή της οδ. Αριστοφάνους 18, που ήταν μία μάντρα με φτωχικά οικήματα γύρω από μία κεντρική αυλή, όπου ζούσαν φτωχοί και απόκληροι εργένηδες, πολύτεκνες οικογένειες ή χήρες (και εδώ είχε μείνει για 12 χρόνια ο Αθ. Παπαδιαμάντης).

13. Την Αρχαία Αγορά της Αθήνας και τον Βυζαντινό Ναό των Αγίων Αποστόλων (10ος αι.) που υπήρξε από τα πρώτα Βαπτιστήρια της πόλης και ήταν η ενορία του κηπουρού και νεομάρτυρα της Αθήνας, Αγίου Μιχαήλ Πακνανά.

14. Και το ναό του Αγίου Φιλίππου, που διατηρεί την επωνυμία της παλιάς συνοικίας της Βηλασσαρούς (στο χώρο που βρίσκεται σήμερα η Αρχαία Αγορά) και ο οποίος συνδυάζει στο εσωτερικό του πολλά διαφορετικά ρεύματα και επιρροές της εικονογραφίας στο πέρασμα των διαφορετικών εποχών.

γ. Α΄ Εβδομάδα Νηστειών 2018: Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία στο Ναό του Αγίου Φιλίππου για τους μαθητές της Α΄ Λυκείου. Ακολούθησε συζήτηση για την πορεία προς το Πάσχα και τις προϋποθέσεις για να συναντήσουμε τον αναστημένο Χριστό, όπως αυτές φαίνονται πολύ όμορφα μέσα από τις ευαγγελικές περικοπές από την Κυριακή του Ζαχαρίου ως την Κυριακή της Τυροφάγου.

δ. Β΄ Εβδομάδα Νηστειών 2018: Πρωινή ακολουθία Χαιρετισμών στο ναό του Αγίου Φιλίππου για τους μαθητές της Α΄ Γυμνασίου. Ακολούθησε ένα διαδραστικό πρόγραμμα με τους μαθητές με θέμα «τι είναι Εκκλησία». Τα παιδιά, αξιοποιώντας τις αισθήσεις τους (αφή, όραση, ακοή, όσφρηση), περιηγήθηκαν ελεύθερα αλλήλα σιωπηλά στους διάφορους χώρους μέσα και γύρω από το ναό, ώστε να αφουγκραστούν με έναν βιωματικό τρόπο τα συναισθήματα που τους δημιουργεί (θαυμασμός, χαρά, περιέργεια, γαλήνη, αγάπη, φιλοξενία, περιπέτεια, απόλαυση, ενδιαφέρον, ξεκούραση, αναζήτηση, ζεστασιά, ξεκούραση, ομορφιά) Αυτά ήταν τα βασικότερα που περιέγραψαν. Στη συνέχεια, συνεργάστηκαν ανά δύο συζητώντας τα συναισθήματά τους και στο τέλος δημιούργησαν ομάδες των τεσσάρων (τεχνική της χιονοστιβάδας), όπου με πολύ ωραίο, ομαδοσυνεργατικό τρόπο ανέδειξαν

μόνα τους τι είναι Εκκλησία μέσα από τις προτάσεις που συνέθεσαν (αξιοποιώντας τα συναισθήματα που τους είχε προκαλέσει η διαδικασία). Σκέψεις μαθητών:

- Η περιέργεια της δύναμης του Χριστού και η αποκάλυψή Του.
  - Στην εκκλησία που επισκεφτήκαμε, ζήσαμε μία περιπέτεια μέσω της αναζήτησής μας στο ναό. Ιδιαίτερη εντύπωση μας έκαναν τα ανάγλυφα και οι εικόνες.
  - Η γαλήνη του ναού προσφέρει μια ζεστή φιλοξενία και μας προκαλεί ιδιαίτερο θαυμασμό.
  - Όταν μπαίνουμε στην εκκλησία νιώθουμε ηρεμία, γαλήνη, ξεκούραση και χαρά.
  - Η Εκκλησία μας δημιουργεί αισθήματα γαλήνης, αγάπης, ψυχικής ηρεμίας και θερμής φιλοξενίας.
  - Η Εκκλησία είναι το σπίτι του θεού, είναι χώρος ηρεμίας και έχει θαυματουργές εικόνες.
  - Οι καναπέδες στον γυναικωνίτη προκαλούν ενδιαφέρον και περιέργεια για αυτή την εκκλησία.
  - Οι ψαλμωδίες από το αναλόγιο δημιουργούν εντύπωση και θαυμασμό.
  - Όποιος πηγαίνει στην εκκλησία, έχει σίγουρα την ευλογία του Θεού.
  - Η εκκλησία μας προσφέρει ηρεμία, ενώ μετά την εκκλησία νιώθεις μία αφάνταστη αγάπη.
  - Ενθουσιάζομαι από τις εικόνες της Εκκλησίας και νιώθω γαλήνη, ενώ η περιέργεια για το κμπαναριό είναι μεγάλη.
  - Μια επίσκεψη στην εκκλησία μας κάνει να νιώθουμε ζεστασιά, αγάπη και θαυμασμό για τον Θεό.
  - Στην εκκλησία ανάβει η φλόγα της ψυχής στην όμορφη ατμόσφαιρα που δημιουργούν οι ύμνοι.
- ε. Γ΄ Εβδομάδα Νηστειών 2018: παρακολούθησαμε με τους μαθητές της Α΄ και Β΄ Λυκείου τη θεατρική παράσταση «Ο Γάμος του Καραχμέτη» σε σκηνοθεσία της Όλγας Λαζαρίδου, βασισμένη στο ομώνυμο διήγημα του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη (Από Μηνανής Θεάτρο, οδ. Ακαδήμου 13, Μεταξουργείο). Στη συζήτηση που ακολούθησε με την κ. Όλγα Λαζαρίδου και τους ηθοποιούς της παράστασης, οι μαθητές μίλησαν για τα συναισθήματα που τους προκάλεσε το έργο και τις εικόνες από την παράσταση που τους είχαν εντυπωθεί περισσότερο. Η συζήτηση επεκτάθηκε στην επαναστατική για τις μέρες μας στάση της ηρωίδας του διηγήματος, η οποία μένει στο σπίτι της για να μεγαλώσει με αγάπη και φροντίδα τα παιδιά του Καραχμέτη με τη δεύτερη σύζυγό του, και την έννοια της συγχώρεσης, μίας συγχώρεσης που χωράει όλους και όλα μέσα της, η οποία είναι ο δρόμος προς την πραγματική Αγάπη, την οποία πρώτος με το σταυρικό Του παράδειγμα μας δίδαξε ο Χριστός.

π. Δημήτριος Μαρούλης

Εφημέριος του Ι.Ν. Αγίου Φιλίππου

Κριτική της θεατρικής παράστασης

"Ο γάμος του Καραχμέτη"

"Ο Γάμος του Καραχμέτη" Μια παράσταση ... ποικίλα συναισθήματα!

Το σχολείο μας με αφορμή το μάθημα της λογοτεχνίας και συγκεκριμένα την ενότητα «Σύγκριση των δύο φύλων» οργάνωσε την παρακολούθηση της θεατρικής παράστασης. Σε αυτή συμμετείχαν οι μαθητές της Α' και της Β' λυκείου. Φιλοξενήθηκε στο θέατρο «Από μηχανής θεός». Η παράσταση ονομαζόταν «Ο Γάμος του Καραχμέτη». Η υπόθεση εκτυλίσσεται στην Σκιάθο κατά την περίοδο της Τουρκοκρατίας. Ο πρωταγωνιστής της ιστορίας, ο Κουμπής, φίλος του Τούρκου ναυάρχου και σύζυγος της στείρας Σεραϊνώ, φλέγεται από την επιθυμία να κάνει παιδιά. Σχέδιό του να κληψεί την τριαντάχρονη γειτόνισσά του Λεηλούδα και παράλληλα να χρηματίσει έναν παπά για να τους παντρέψει παράνομα. Στο τέλος της ιστορίας αποδεικνύεται η μεγαλοψυχία της Σεραϊνώ η οποία την ανυψώνει σε επίπεδο Αγιότητας.

Έχοντας παραβρεθεί και εμείς σε αυτή την παράσταση τα συναισθήματα που μας γέννησε ήταν ανάμεικτα. Αν και προβληματισμένες με την στάση υποταγής που υπέδειξε η Σεραϊνώ ο θαυμασμός για το μεγαλείο της ψυχής της, μας κυριεύε καθ'όλη τη διάρκεια του έργου. Σύμφωνα με τα

δεδομένα της εποχής μας η αντίδραση αυτή φαντάζει παράλογη στους θεατές πόσο μάλλον στη σύγχρονη γυναίκα. Έτσι αισθανόμαστε απογοήτευση για το γυναικείο φύλο, καθώς η Σεραϊνώ φτάνει στο έσχατο σημείο να φροντίσει τα παιδιά του Κουμπή από δική της επιθυμία και παράλληλα περηφάνια για το ήθος που προβάλλει, αφού παραμέρισε τον εγωισμό της λόγω της ανυπέρβλητης αγάπης που έτρεφε για το πρόσωπό του.

Κατά την άποψή μας, η απουσία βασικού εξοπλισμού (ηχητικά εφέ, προβολείς, ενδυμασίες) και η συμμετοχή στην θεατρική παράσταση δύο μόνο ηθοποιών, οι οποίοι ενσάρκωναν περισσότερους από έναν ρόλους (4) δεν λειτούργησαν αρνητικά στην διεξαγωγή της παράστασης. Επιπλέον, οι θέσεις των θεατών δεν απέιχαν πολύ από την σκηνή, γεγονός που προκάλεσε μια αμεσότητα στους ηθοποιούς και σε εμάς. Στο τέλος αυτής μιλήσαμε, συζητήσαμε με τους ηθοποιούς και την σκηνοθέτη για τα συναισθήματα που βιώσαμε κατά την διάρκεια του έργου και έτσι η εμπειρία μας αυτή απέκτησε έναν βιωματικό χαρακτήρα.

**Πηλιώτη Λυδία,
Παπάζογλου Βιολέτα
Α2' Λυκείου**

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

“Το Πάσχα πανηγυρίζουμε την Ανάσταση του Χριστού σαν γεγονός που έγινε κι ακόμα γίνεται σε μας. Γιατί ο καθένας από μας έλαβε το δώρο αυτής της νέας ζωής και τη δύναμη να την αποδεχτεί και να ζήσει διά μέσου της. Είναι ένα δώρο που ριζικά αλλάζει τη διάθεσή μας απέναντι σε κάθε κατάσταση αυτού του κόσμου, ακόμα και απέναντι στον θάνατο. Μας δίνει τη δύναμη να επιβεβαιώνουμε θριαμβευτικά το: «νικήθηκε ο θάνατος». Φυσικά υπάρχει ακόμα ο θάνατος, είναι σίγουρος, τον αντιμετωπίζουμε,

και κάποια μέρα θα έρθει και για μας. Αλλά όλη η πίστη μας είναι ότι με τον δικό Του θάνατο ο Χριστός άλλαξε τη φύση του θανάτου. Τον έκανε πέρασμα, «διάβαση», «Πάσχα», στη Βασιλεία του Θεού μεταμορφώνοντας τη δραματικότερη τραγωδία σε αιώνιο θρίαμβο, σε νίκη.»

Alexander Schmemmann

(Μ. Σαρακοστή, Πορεία προς το Πάσχα)

"Το Πάσχα ανατέλλει την ανέσπερη μέρα, τη Μεταμόρφωση των πάντων. Η Ανάσταση του Χριστού μας προσκαλεί να γίνουμε κοινωνοί της Αλήθειας και της αυθεντικής αγάπης. Ας καθαρίσουμε την καρδιά μας για να γευθούμε την αληθινή χαρά, ας ακούσουμε το "Χαίρε" των Μυροφόρων.

**Χριστός Ανέστη κι η ζωή μας
ξεκινά από την αρχή..."**

"Στη ρωγή της ψυχής μας ανατέλλει το φως της Ανάστασης, λευκό σαν ελπίδα, κόκκινο σαν θυσία.
...Και ξέρεις πως αυτή η Αλήθεια δομεί τον ραγισμένο σου κόσμο, αναγεννά τη δημιουργία, φυτεύει αγάπη στις χέρσες προσδοκίες σου. Το σύμπαν πανηγυρίζει, η ορφάνια των ανθρώπων στέρεψε πια. Χριστός ανέστη κι η αγάπη βρήκε Πρόσωπο..."

Αδ. Ισιδώρα
Θεολόγος

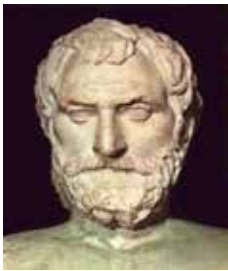
2018: "Έτος Μαθηματικών"

Η γεωμετρία στην αρχαιότητα

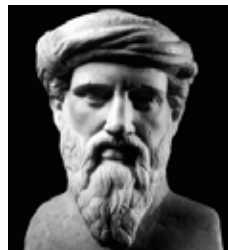
Η γεωμετρία αποτελεί κλάδο της επιστήμης των μαθηματικών και αφορά τις ιδιότητες των σχημάτων που μένουν αναλλοίωτες καθώς και τη σύνθεση του χώρου στον οποίο ζούμε. Με το πέρασμα του χρόνου στο ιστορικό προσκήνιο έχουν εμφανισθεί σημαντικές προσωπικότητες που συνέβαλαν στην σταδιακή ανάπτυξη και εξέλιξη αυτής της επιστήμης.

ΑΡΧΑΙΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟΙ

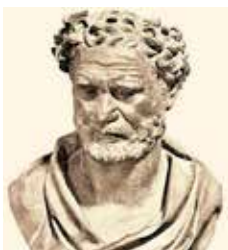
Ο Ηρόδοτος παραδίδει ότι οι αρχαίοι Αιγύπτιοι χάρη στις γεωμετρικές τους γνώσεις μπορούσαν να αποκαθιστούν τα όρια των κτημάτων τους μετά τις ετήσιες πλημμύρες του Νείλου. Γνώριζαν το «πώς», αλλά δεν κατόρθωσαν ποτέ να φθάσουν στο «γιατί».

Ο Θαλής ο Μιλήσιος (640-546 π.Χ.) εισήγαγε ή μάλλον ανακάλυψε την απόδειξη των γεωμετρικών και μαθηματικών προτάσεων. Ακόμα λέγεται πως υπολόγισε το μήκος της μεγάλης πυραμίδας της Αιγύπτου από το μήκος της σκιάς της με τη μέθοδο των αναλογιών. Έτσι λοιπόν ο Θαλής δεν θεωρείται απλώς ο ευρετής της θεωρητικής γεωμετρίας, αλλά και ο εισηγητής της παγκόσμιας επιστήμης.

Ο Πυθαγόρας (580-496 π.Χ.), ο μεγάλος αυτός φιλόσοφος και μαθηματικός έδωσε νέα ώθηση στην γεωμετρία. Την έβλεπε μέσα από την πνευματική της διάσταση και μάλιστα ο όρκος των μαθητών της Σχολής του ήταν «η γεωμετρία να χρησιμεύει για την πνευματική καλλιέργεια και όχι για πλούτισμό». Ονομαστό έγινε το Πυθαγόρειο Θεώρημα, του οποίου την απόδειξη βρήκε ο φιλόσοφος, ενώ μέχρι τώρα έχουν καταγραφεί 370 διαφορετικές αποδείξεις του. Μάλιστα τα μισά περίπου από τα δεκατρία βιβλία των «Στοιχείων» του Ευκλείδη, στηρίζονται σε εργασίες του Πυθαγόρα και της Σχολής του.

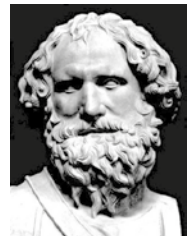

Ο Δημόκριτος (460-370 π.Χ.) πάλη έληγε ότι προτιμά να βρει την αιτία ενός φαινομένου παρά να του χαρίσουν τον θρόνο του Μεγάλου Βασιλέα της Περσίας. Πίστευε ότι η ύλη αποτελείται από αδιάσπαστα, αόρατα στοιχεία, τα άτομα. Ακόμα, ήταν ο πρώτος που αντιλήφθηκε ότι ο Γαλαξίας είναι το φως από μακρινά αστέρια, καθώς επίσης ήταν ανάμεσα στους πρώτους που ανέφεραν ότι το σύμπαν έχει και άληθους «κόσμους» και

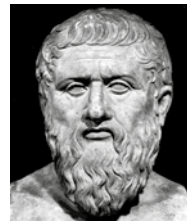
μάλιστα ορισμένους κατοικημένους. Ο Δημόκριτος τέλος, ξεκαθάριζε ότι το κενό δεν ταυτίζεται με το τίποτα, είναι δηλαδή κάτι το υπαρκτό.

Ο Ευκλείδης (330-270 π.Χ.) με τα «Στοιχεία» του συστηματοποίησε και κωδικοποίησε όλες τις προγενέστερες γνώσεις και παρέδωσε στην ανθρωπότητα ίσως το πλέον πολυδιαβασμένο και πολυμεταφρασμένο επιστημονικό βιβλίο. Τα «Στοιχεία» δεν είναι μόνο ένα εγχειρίδιο γεωμετρίας, όπως θα νόμιζε κανείς. Περιέχουν επίσης τις βάσεις της θεωρίας των αριθμών. Ακόμα και σήμερα είναι γνωστός και χρησιμοποιείται ο «Αλγόριθμος του Ευκλείδη» για την εύρεση του μεγίστου κοινού διαιρέτη (ΜΚΔ), αλλά και η «Ευκλείδεια Διαίρεση».

Ο Αρχιμήδης (287-212 π.Χ.), που κατά πολλούς υπήρξε ο μεγαλύτερος μαθηματικός όλων των εθνών και όλων των εποχών, ανακάλυψε τον νόμο της άνωσης αναφωνώντας το περίφημο «Εύρηκα!». Ο νόμος αυτός αφορά τις δυνάμεις που ασκούνται στην επιφάνεια ενός σώματος που βυθίζεται σε ένα δοχείο το οποίο περιέχει υγρό.

Ο Πλάτωνας (427-347 π.Χ.), που καθιέρωσε τη χρήση του κανόνα και του διαβήτη, θεωρούσε τα μαθηματικά δώρο των θεών στους ανθρώπους. Σε αυτόν αποδίδεται η περίφημη φράση: «Αεί ο Θεός γεωμετρεί», της οποίας οι τρεις πρώτες λέξεις, κατά παράδοξο τρόπο, δίνουν κατά προσέγγιση την τιμή του αριθμού $\pi = 3,14$. Στην είσοδο της Πλατωνικής Ακαδημίας, η επιγραφή «Μηδείς αγεωμέτρητος εισίτω» αποθάρρυνε όσους δεν κατείχαν τις γνώσεις της γεωμετρικής τέχνης να εισέλθουν σε αυτή και κατέπекταση να γνωρίσουν τις υψηλές φιλοσοφικές ιδέες του Πλάτωνα.

Ο Διόφαντος (210-290) έζησε και εργάστηκε στην Αλεξάνδρεια και έχει ονομασθεί «πατέρας της άλγεβρας». Ανέπτυξε τις απροσδιόριστες (ή Διοφαντικές) εξισώσεις, δηλαδή τις εξισώσεις με πολλαπλές λύσεις.

ΑΡΧΑΙΕΣ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟΙ

Οι περισσότερες αρχαίες Ελληνίδες μαθηματικοί είχαν κάνει ανώτερες σπουδές, πράγμα ιδιαίτερα δύσκολο για την εποχή εκείνη. Μπορεί ο Πυθαγόρας να έκανε δεκτές γυναίκες στη

σχολή του, στην Ακαδημία του Πλάτωνα όμως οι γυναίκες αναγκάζονταν να φοιτήσουν ντυμένες ως άνδρες.

Από τις σπουδαιότερες ήταν:

Η Υπατία (370- 415), φιλόσοφος, αστρονόμος, μαθηματικός και διευθύντρια της νεοπλατωνικής σχολής στην Αλεξάνδρεια που αποτέλεσε πόλο έλξης για τους διανοούμενους της εποχής. Δίδαξε φιλοσοφία και μαθηματικά, έκανε εκτενής και ουσιαστική σκόλη στα μαθηματικά έργα του Διόφαντου και του Απολλώνιου (262-190), ενώ ακόμα έγραψε τον Αστρονομικό Κανόνα και τελειοποίησε τον Κώνο του Απολλώνιου. Δυστυχώς παρότι η ίδια η Υπατία υπήρξε πολυγραφώτατη, κανένα από τα έργα της δεν σώζεται. Μόνο αναφορές υπάρχουν γι' αυτά.

Η Θेमιστόκλεια (6ος - 5ος αι. π.Χ.) ήταν γνωστή για τις μαθηματικές της γνώσεις και δίδασκε στον ναό του Απόλλωνα στους Δελφούς όποιον είχε διάθεση να μάθει. Ήταν τέτοια η αγάπη της για τη γεωμετρία που λέγεται ότι είχε διακοσμήσει τον ναό με γεωμετρικά σχέδια. Ο Πυθαγόρας την ανέφερε ως δασκάλα του και λέγεται ότι έλαβε από αυτή γνώσεις σχετικά με την ηθική, τη γεωμετρία και την αριθμοσοφία. Ο σεβασμός του προς την δασκάλα του ήταν τέτοιος που τον ώθησε αργότερα να δέχεται γυναίκες στη Σχολή του ως μαθήτριες αλλά και ως δασκάλες.

Η Θεανώ (6ος - 5ος αι. π. Χ.) ήταν μαθήτρια του Πυθαγόρα, μία από τους λεγόμενους πυθαγόρειους φιλοσόφους και θεωρείται η διασημότερη γυναίκα αστρονόμος και κοσμολόγος (αστροφυσικός) της αρχαιότητας. Λέγεται

ότι διατύπωσε τη θεωρία της «Χρυσής Τομής» ή του αριθμού «φ» (δύο ποσότητες έχουν αναλογία χρυσής τομής αν ο λόγος του αθροίσματος τους προς τη μεγαλύτερη ποσότητα είναι ίσος με το λόγο της μεγαλύτερης ποσότητας προς τη μικρότερη) καθώς και τη θεωρία της «Αρμονίας των Σφαιρών».

Η Φιντύς (6ος αι. π.Χ.) δίδαξε στη σχολή του Κρότωνα και αναφέρεται ως εμπνεύστρια της ισότητας που συνδέει τις πυθαγόρειες τριάδες.

Η Λαοθενεία (4ος αι.) σπούδασε ντυμένη ως άνδρας μαθηματικά και φιλοσοφία στην Ακαδημία του Πλάτωνα. Σε αυτήν αποδίδεται ο ορισμός της σφαίρας.

Η Τυμίχα (6ος αι.) έγινε από πολύ νωρίς μέλος της πυθαγόρειας κοινότητας και μετά την καταστροφή της σχολής του Κρότωνα κατέφυγε στις Συρακούσες. Εκεί ο τύραννος Διονύσιος απαίτησε από την Τυμίχα να του αποκαλύψει τα μυστικά της πυθαγόρειας διδασκαλίας έναντι μεγάλης αμοιβής, αλλά αυτή αρνήθηκε κατηγορηματικά.

Η Πτολεμαΐδα (6ος αι.) ήταν νεοπυθαγόρεια φιλόσοφος, μουσικός και μαθηματικός. Σύμφωνα με τον Πορφύριο (4ος αιώνας) η Πτολεμαΐδα μεταξύ άλλων απέδειξε την αντιμεταθετική ιδιότητα του πολλαπλασιασμού ($a \cdot b = b \cdot a$).

Συνολικά 40 περίπου αρχαίες Ελληνίδες μαθηματικοί έμειναν στην αφάνεια. Ο λόγος εξαιτίας του οποίου συνέβη κάτι τέτοιο είναι κυρίως το γεγονός ότι στην αρχαία κοινωνία ο ρόλος της γυναίκας ήταν να είναι νοικοκυρά, σύζυγος και μητέρα και όποια ξέφευγε από αυτό το πρότυπο κατακρινόταν και θεωρούνταν διαφορετική, διεφθαρμένη ή περίεργη.

Άννα Χαζάνη
B'2 Γυμν.

ΑΡΧΑΙΕΣ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟΙ

Οι γυναίκες στην Αρχαία Ελλάδα, και όχι μόνο, θεωρούνταν πολύ κατώτερες από τους άνδρες και στον τομέα των δικαιωμάτων τους. Πόσο μάλλον και στην περίπτωση των Αρχαίων Ελληνίδων που θέλησαν να ακολουθήσουν την έμφυτη κλίση που είχαν προς τις θετικές επιστήμες και ιδιαίτερα στα Μαθηματικά. Τα Μαθηματικά, κατά την εποχή εκείνη, αποτελούσαν μια καθαρά ανδροκρατούμενη επιστήμη στην οποία δεν διανοούνταν ούτε κατά διάνοια, μια γυναίκα να συμμετάσχει. Ας δούμε δύο από τις πιο διάσημες αρχαίες Ελληνίδες που με την δράση και το ταλέντο τους κατάφεραν να προκαλέσουν πλήθος αντιδράσεων στην ανδροκρατούμενη αυτή κοινωνία, αλλά και να αποδείξουν σε όλους όσους τις κατέκριναν πως ακόμα και μια γυναίκα επιστήμονας μπορεί να καταφέρει και να προσφέρει πολλά:

Υπατία (370-415): Ελληνίδα νεοπλατωνική φιλόσοφος,

αστρονόμος και μαθηματικός. Έζησε και δίδαξε στην Αλεξάνδρεια της Ρωμαϊκής (Βυζαντινής) Αιγύπτου, όπου και δολοφονήθηκε από όχλο φανατικών χριστιανών. Θεωρείται η πρώτη γυναίκα που διακρίθηκε στα μαθηματικά.

Δαμώ: Το τρίτο παιδί του Πυθαγόρα του Σάμιου και της Θεανώς της Θουρίας. Μυθήθηκε από μικρή στη διδασκαλία και τη φιλοσοφία του πατέρα της και μάλιστα λέγεται ότι εκείνος, προτού πεθάνει, της εμπιστεύτηκε τα γραπτά του. Ενώ μάλιστα θα μπορούσε να τα πουλήσει και να αποκομίσει σημαντικά οφέλη, προτίμησε την φτώχεια θεωρώντας τις οδηγίες του πατέρα της πιο σημαντικές και από τον χρυσό. Αργότερα όμως δημοσίευσε μόνο την γεωμετρική διδασκαλία του Πυθαγόρα με τίτλο: «Η προς Πυθαγόρου Ιστορία».

Μαρία Χρυσσοχόου
B'2 Γυμνασίου

"Στο παιχνίδι της διαφορετικότητας νικητής είναι ο άνθρωπος"

Κάνοντας μια αναδρομή, θα παρατηρήσουμε ότι ο φόβος για το διαφορετικό και το πρωτόγνωρο αποτελεί χαρακτηριστικό στοιχείο κάθε εποχής. Με το πέρασμα του χρόνου, τα έθνη όρισαν και νομοθέτησαν κανόνες ώστε να περιφρουρήσουν τα δικαιώματα των ανθρώπων. Στις μέρες μας,

επανέρχεται για άλλη μια φορά στο προσκήνιο το θέμα του διαφορετικού, προκαλώντας σύγχυση στην κοινή γνώμη. Το πλήθος των γραφειοκρατικών παρεμβάσεων που έχει επιβληθεί, αποδεικνύει το πόσο μακριά από το αυτόνοτο της αρμονικής συνύπαρξης βρίσκεται ο σύγχρονος άνθρωπος.

Πού εντοπίζεται όμως η σημασία της ανεκτικότητας προς το διαφορετικό; Αρχικά, η αποδοχή του διαφορετικού από τους πολίτες ανταποκρίνεται στις τρέχουσες ανάγκες των παγκόσμιων κοινωνιών. Παράλληλα, αποτελεί μέσο κατάκτησης των πνευματικών και κοινωνικών εφοδίων με τα οποία έχει οπλισθεί ο ανεπτυγμένος κόσμος, και αυτό γιατί προβάλλει επιτακτική η ανάγκη να ενσωματώσουμε πρωτοποριακές και διαφορετικές αντιλήψεις σε έναν κόσμο ιδεολογικά ανεργμίστο. Επιπρόσθετα, είναι σαφέστατη επιταγή προκειμένου να περιοριστούν καταλυτικές παθογένειες όπως η βία, ο ρατσισμός, οι διακρίσεις. Τέλος, ας μην ξεχνάμε ότι η ανεκτικότητα προς το διαφορετικό θεωρείται υπέρτατη ανθρωπιστική υποχρέωση, που μεταβάλλει τη δημοκρατία σε κοινωνικό αγαθό.

Μπροστά σε όλες αυτές τις προκλήσεις, ο σύγχρονος άνθρωπος αντιδρά, συχνά σπασμωδικά. Στρέφεται στον εθνικισμό, αναζητώντας στην εθνική εσωστρέφεια τη λύση των προβλημάτων του. Υιοθετεί μια αυστηρή, δογματική αντίληψη για την ηθική, μένοντας καθηλωμένος σε στερεότυπα. Γίνεται περισσότερο εγωκεντρικός και μόνος, ενώ άλλοτε αποδέχεται άκριτα το διαφορετικό, χωρίς να θέτει κανόνες δημοκρατικής συμβίωσης όπως θα όφειλε, συχνά εξυπηρετώντας συμφέροντα. Μέσα σε αυτό το δαιδαλώδες κλίμα, άτομα και ομάδες που εκφράζουν τη διαφορετικότητα αντιδρούν συχνά εξίσου απυχολόγητα, εξαιτίας του φόβου και της αποξένωσης.

Το βέβαιο είναι ότι τα ανθρώπινα δικαιώματα αφορούν όλους τους ανθρώπους και τον καθένα από εμάς ξεχωριστά, χωρίς τον «προστατευτικό μανδύα» ιδεολογίας, θρησκείας ακόμα και εθνικής προέλευσης. Καμία πολιτισμική υποχρέωση δεν μπορεί να περιορίσει τη δυνατότητα του ατόμου να εργασθεί, να μορφωθεί, να εκφραστεί, να ερωτευθεί ελεύθερα. Οι δημοκρατικές κοινωνίες μέσα σε αυτό το πλέγμα αξιών, έμαθαν να προστατεύουν τα δικαιώματα κάθε πολίτη-νόμιμου ή μη-ώστε να μη χρειάζεται

οποιαδήποτε αξιολόγηση των προσωπικών επιλογών που δεν προσβάλλουν τα δικαιώματα του υπόλοιπου κοινωνικού σώματος. Γιατί ποιος θα αφαιρούσε από τα παιδιά των μεταναστών το δικαίωμα στην εκπαίδευση και τη γνώση; Όλος ο πολιτισμένος κόσμος θεωρεί δεδομένο αυτό τους το δικαίωμα, σε όποιο γεωγραφικό περιβάλλον και αν βρεθούν. Συγκεκριμένα, στη χώρα μας, το Υπουργείο Παιδείας έχει λάβει και εξακολουθεί να παίρνει μέτρα ώστε να εξασφαλίσει αυτό το δικαίωμα σε όλους, χωρίς διακρίσεις. Την ίδια στιγμή όμως, θα δεχόταν αυτός ο πολιτισμένος κόσμος τον αποκλεισμό, από την εκπαίδευση, των κοριτσιών ως αίτημα των οικογενειών τους, λόγω των θρησκευτικών ή πολιτισμικών τους καταβολών; Η απάντηση μοιάζει πρόδηλη. Όσο και αν τα ανθρώπινα δικαιώματα διασφαλίζουν την αυτονομία άρα και την εθνική ιδιαιτερότητα κάθε λαού, τόσο είναι αναγκαίο να προστατεύουν ατομικά και κοινωνικά δικαιώματα ζωής, ασφάλειας, εργασίας που έχουν θεσμοθετηθεί για όλους ανεξαιρέτως τους πολίτες.

Μόνο με την παραδοχή αυτή, οι γνήσια δημοκρατικές κοινωνίες εντάσσουν τη διαφορετικότητα στο πλαίσιο της γόνιμης κοινωνικής πολυμορφίας και αποβάλλουν το φόβο τόσο από τη μία όσο και από την άλλη πλευρά. Ποιος δε θα επαινούσε τη δυνατότητα συνύπαρξης διαφορετικών κοινοτήτων που οι αντιλήψεις τους για το Θεό, τη ζωή, τον θάνατο, τους νόμους είναι εκ διαμέτρου αντίθετες αλλά μετατρέπονται σε γέφυρες επικοινωνίας μεταξύ τους για την αρμονική συμβίωσή τους; Μόνο μια τέτοια προοπτική φαντάζει ως μοναδική διέξοδος προς τη δημοκρατία, την ηθική, τον άνθρωπο.

Καταληκτικά, η αποδοχή της διαφορετικότητας, όπως αναφέρθηκε, δεν αποτελεί μια εύκολη υπόθεση καθώς χρειάζεται να λάβουμε υπόψη πληθώρα συνθηκών. Ο σύγχρονος άνθρωπος οφείλει να διαψεύσει μέσα στο πλαίσιο μιας παγκοσμιοποιημένης κοινωνίας τη φράση του Σαρτρ ότι: «Η κόπωση είναι οι άλλοι άνθρωποι», καθιστώντας την κοινωνικά ανεργή.

Λαμπρινή Βλαχογιάννη
(Μέλος της Βουλής των Εφήβων)
B1' Λυκείου

Καλλιτεχνικές ανησυχίες στην αρχαία Ελλάδα

Η κεραμική είναι η τέχνη της κατασκευής επεξεργασμένων ειδών με πρώτη ύλη τον πηλό. Αποτελέσει μια από τις σημαντικότερες τέχνες ειδικότερα κατά τους αρχαιότερους χρόνους μιας και κατάφερε να αποκαλύψει σημαντικά στοιχεία για τον πολιτισμό της κάθε εποχής ξεχωριστά. Το ανθρώπινο χέρι έχει την ικανότητα διαμέσου του υγρού πηλού να δημιουργήσει διαφορά πηλίνα αγγεία και δοχεία, τα οποία ξηραίνονται ώστε να αποκτήσουν στερεά μορφή. Χάρη στη δημιουργία των δοχείων και των πήλινων αγγείων αλλιά και της αντοχής των κεραμικών στον χρόνο, η τέχνη αυτή κατάφερε να παραδώσει στα χέρια των σύγχρονων ερευνητών και αρχαιολόγων πληροφορίες για τα αρχαία χρόνια.

Λόγοι περισσότερο πρακτικοί, παρά εικαστικοί ώθησαν τους αρχαίους Έλληνες στην ανάπτυξη της κεραμικής τέχνης. Η ανάγκη χρήσης των αγγείων εντοπίζονται τόσο σε θρησκευτικές τελετές, όσο και στην ικανοποίηση καθημερινών αναγκών του νοικοκυριού, κυρίως για την αποθήκευση υγρών και τροφίμων. Για τον σκοπό αυτό οι αρχαίοι δεν περιορίστηκαν μονάχα στην κατασκευή αγγείων μιας συγκεκριμένης μορφής. Αντίθετα κατασκεύασαν διάφορα είδη ανάλογα με το που επρόκειτο να χρησιμοποιηθούν. Ας μην ξεχνάμε, όμως, ότι οι πρόγονοί μας ήταν άνθρωποι με ιδιαίτερη κλίση στις τέχνες και ως εκ τούτου, δεν θα άφηναν αυτά τα πρακτικά σκεύη χωρίς την καλλιτεχνική τους πινελιά. Η διακόσμηση των αρχαίων ελληνικών αγγείων θεωρείται ιδιαίτερα σημαντική, αφού λειτουργώντας ως ξεχωριστός τρόπος έκφρασης, αποτελεί

πολύτιμη πηγή για διάφορες πτυχές του καθημερινού βίου και όχι μόνο.

Μερικές ονομασίες αγγείων είναι: Περίκη, Κύαθος, Οινόχοη, Υδρία, Όληπη, Λέβης, Κύλιξ, Φιάλη, Λουτρο-

φόρος, Αρύβαλλος, Ασκός, Πυξίδα, Πινάκιον, Κέρνος, Ληκύθιον, Εξάληπτρον, Ελικωτός, Οξυπύθμενος, Κρατήρας, Αμφορέας.

Τα κεραμικά σκεύη και τα αγγεία διακοσμήθηκαν με ποικίλους χρωματισμούς, κυρίως στις αποχρώσεις του κόκκινου και

του μαύρου. Κατ'αυτόν τον τρόπο, οι αρχαιολόγοι διακρίνουν δύο ρυθμούς αγγείων: τον ερυθρόμορφο και τον μελανόμορφο. Παρόλα αυτά, οι αρχαίοι Έλληνες χρησιμοποίησαν και άλλα χρώματα, τα οποία αν και δεν είναι εμφανή σε εμάς εξαιτίας της παρόδου του χρόνου, στόλισαν με τον πιο όμορφο τρόπο αυτά τα χρηστικά σκεύη. Κατά τους πρωτογεωμετρικούς και γεωμετρικούς χρόνους, τα αγγεία απεικονίζουν ως επί το πλείστον σκηνές από την πλούσια ελληνική μυθολογία. Την περίοδο της αρχαϊκής και κυρίως της κλασικής εποχής, διευρύνεται ο ζωγραφικός κύκλος διακόσμησης των κεραμικών. Όπως προαναφέρθηκε, τα αγγεία, μας παρέχουν πολύτιμες πληροφορίες για την καθημερινή ζωή. Επομένως, νέες παραστάσεις, αυτές του καθημερινού βίου των ανθρώπων, κοσμούν πλέον τα κεραμικά σκεύη. Επαγγέλματα, αγροτικές δραστηριότητες, αθλητικές διοργανώσεις, συμπόσια, αλλιά και σκηνές πολεμικές, οι οποίες απεικονίζουν την αγριότητα του πολέμου, αποτελούν έμπνευση για τους καλλιτέχνες της εποχής.

Τα πρώτα ευρήματα κεραμικών ειδών ανακαλύφθηκαν στην Κρήτη το 7.000 π.Χ ενώ τα πρώτα πήλινα αγγεία της Νεολιθικής εποχής εμφανίστηκαν το 6.000 π.Χ. Η ιστορία της κεραμικής από τότε μέχρι σήμερα συμπληρώνει τα 8.000 χρόνια. Σε ό,τι αφορά την Ελλάδα, η κεραμική ακμάζει στην Κρήτη στα πρώτα Μινωικά χρόνια, το 3.000 με 2.000 π.Χ και φτάνει στο απόγειο της δόξας της, στα μέσα του 2.100 με 1.580 π.Χ.

Καταλήγοντας, ανάλογα συνειδητοποιούμε πως οι αρχαίοι Έλληνες πήραν στα χέρια τους το αργιλόχρωμα, που απλόχερα τους παρέιχε η ελληνική φύση, και το έφθασαν στο μέγιστο επίπεδο καλαισθησίας. Σήμερα, εμείς οι Νεοέλληνες του 21^{ου} αιώνα έχουμε τη δυνατότητα να θαυμάζουμε τα αριστουργήματα της κεραμικής τέχνης στα αρχαιολογικά μουσεία ανά την Ελλάδα.

Μαρία Τριανταφυλλίδη

Α'2 Λυκείου

Μια μικρή συνέντευξη από την κεραμίστρια κ.Δήμητρα Τσουρδίνη

Μ.Τ. Πώς ξεκινήσατε την καριέρα σας ως κεραμίστρια;

Δ.Τ. Ξεκίνησα ως ζωγράφος, ζωγραφίζοντας έργα μεγάλης κλίμακας αλληλά πριν από περίπου 7 χρόνια έφτιαξα τον πρώτο μου τρισδιάστατο πίνακα με υλικά οικοδομής με διάφορες προσμίξεις. Τότε κατάλαβα ότι μάλλον θα με ενδιέφερε περισσότερο να κάνω κάτι που έχει 3 διαστάσεις.

Μ.Τ. Είναι εύκολο ή δύσκολο να μάθει κανείς τα μυστικά της κεραμικής τέχνης;

Δ.Τ. Όπως όλες οι τέχνες, χρειάζεται μεγάλη υπομονή, επιμονή, επιμέλεια, μεθοδικότητα και θέληση για βαθύτερη γνώση. Στην κεραμική ειδικότερα, χρειάζονται επίσης πολλά πειράματα, καθώς μεγάλο ποσοστό του αποτελέσματος των αντικειμένων οφείλεται σε χημικές προσμίξεις υλικών, οξειδίων και υαλωμάτων.

Μ.Τ. Ποια από τα έργα σας θεωρείτε ως τα σπουδαιότερα που έχετε κατασκευάσει; Έχετε διακριθεί για κάποιο από αυτά;

Δ.Τ. Όλα μου τα έργα έχουν ξεχωριστή σημασία για εμένα, από το

πιο απλό μικρό μπολάκι που μπορεί να χωράει μόνο 5 ελιές έως τα μεγαλύτερα έργα γλυπτικής. Η σειρά γλυπτών με τον τίτλο "Himba" που συμβολίζει ένα αφρικανικό παραβάνι γυναικών της φυλής με το όνομα αυτό, βραβεύτηκε το 2016 στον Πανελλήνιο διαγωνισμό κεραμικής με το 3ο βραβείο. Το 2017 το έργο με τον τίτλο "African Queen" διακρίθηκε στον διαγωνισμό "The Global Art Awards" που έγινε στο Ντουμπάι και μπήκε στην τελική 10άδα.

Μ.Τ. Τι βλέςεις έχετε για το μέλλον;

Δ.Τ. Ελπίζω σε ένα μέλλον όπου όλο και περισσότερος κόσμος θα ανακαλύπτει τη μαγεία του πηλού και τα τόσο όμορφα πράγματα που μπορεί κανείς να φτιάξει με αυτόν! Εύχομαι σιγά σιγά τα κεραμικά αντικείμενα να πάρουν τη θέση που αξιόλογα τους ανήκει μέσα στα σπίτια μας.

Μ.Τ. Σας ευχαριστούμε πολύ!!!

Δ.Τ. Κι εγώ σας ευχαριστώ πολύ.

Μαρία Τριανταφυλλίδη

Α'2 Λυκείου

Έργα των μαθητών του σχολείου μας

Εντυπώσεις των μαθητών της Β΄ γυμνασίου από την επίσκεψη στο Νοσοκομείο Παιδών "Αγ. Σοφία"

«Πριν από λίγες μέρες, μου δόθηκε η δυνατότητα να αποκτήσω μια πρωτόγνωρη και ιδιαίτερη εμπειρία, η οποία μου δημιούργησε κάποιες ξεχωριστές σκέψεις και συναισθήματα. Την Παρασκευή 26 Ιανουαρίου, οι μαθητές της Β΄ Γυμνασίου επισκεφθήκαμε το Νοσοκομείο Παιδών «Αγία Σοφία» και μας προσφέρθηκε η ευκαιρία να γίνουμε εθελοντές, γνωρίζοντας καλύτερα το έργο της Εθελοντικής Δια-

κονίας Ασθενών. Εντύπωση μου προκάλεσε η αγάπη, η στήριξη, η τρυφερότητα και η φροντίδα, το ενδιαφέρον που έδειχναν οι εθελοντές απέναντι στα άρρωστα παιδιά. Το «βάρος» του αγχώδους περιβάλλοντος του νοσοκομείου μου φάνηκε αρκετά μειωμένο, καθώς ο χώρος έδειχνε εξαιρετικά προσεγμένος, ευχάριστος και κατάλληλος για τα παιδιά και την καλή τους διάθεση. Με χαροποιεί ιδιαίτερα η σκέψη ότι προσφέραμε ευχαρίστηση, διασκέδαση και δύναμη σ' αυτά. Η επίσκεψη αυτή με έκανε να εκτιμήσω και να αναθεωρήσω κάποια πράγματα και να συνειδητοποιήσω πόσο σημαντικό και πολύτιμο είναι το αγαθό της υγείας. Ήταν μια εμπειρία που θα μου μείνει αξέχαστη!»

Αντωνόπουλος Ιωάννης

“Με το που φθάσαμε κατάλαβα ότι θα ήταν κάτι συναρπαστικό αυτό που θα ζούσα. Και πράγματι ήταν! Μπήκαμε μέσα, ετοιμάσαμε τα σκηνικά και όταν αρχίσαμε την παράσταση έβλεπα τα πιο γλυκά πρόσωπα να με παρακολουθούν αμίλητα. Αλλά το καλύτερο μέρος είναι όταν παίξαμε με τα παιδιά. Το ξεφαντώσαμε πραγματικά! Κάναμε διαγωνισμούς, παίξαμε παιχνίδια και ζωγραφίσαμε. Ήταν μια εμπειρία μοναδική που ελπίζω να ξαναζήσω και του χρόνου!»

Φραγκούλης Δημήτρης

«...Τα παιδιά φάνηκαν να χάρηκαν πολύ...Ήταν αξέχαστη εμπειρία!»

Στούμπος Κυριάκος

«...Πιστεύω, πως αν και για λίγο, καταφέραμε να τους προσφέρουμε μια «νότα» αισιοδοξίας και χαράς. Και εγώ, όμως συνειδητοποίησα πολλή κατά την επίσκεψή μας. Μέσω αυτής, λοιπόν, αντιλήφθηκα το μεγαλείο του να προσφέρεις και να παίρνεις ως αντάλλαγμα χαμογελάστια και φωτεινά παιδικά πρόσωπα (η καλύτερη για μένα ανταμοιβή). Καταλήγοντας θα ήθελα να πω, πως ήταν μια ιδιαίτερη και κατά τη γνώμη μου, η επίσκεψη που θα μείνει για πάντα χαραγμένη στη μνήμη μας, ως η πιο

αληθινή και ανθρώπινη απ' όλες!»

Χρυσοχού Μαρία

«... Απ' αυτήν την επίσκεψη με χαροποίησε ιδιαίτερα το γεγονός ότι τα παιδιά απόλαυσαν την παρέα μας, χάρηκαν και έπαιξαν με την ψυχή τους!»

Μιχελάκης Γιώργος

«Οι εντυπώσεις μου από την επίσκεψη στο Νοσοκομείο είναι πολύ θετικές. Ένωσα χαρούμενος που βρέθηκα κοντά σ' αυτά τα παιδιά. Αισθάνθηκα ότι αξιοποίησα το χρόνο μου δίνοντας την αγάπη μου σ' αυτά. Σκέφτηκα ότι αξίζει να προσφέρουμε όλοι μας σε ανθρώπους που είναι πονεμένοι και τους λείπουν αυτά που εμείς θεωρούμε δεδομένα.»

Καπετανάκης Νεκτάριος

«... Αυτή η επίσκεψή μας ήταν ένα μεγάλο μάθημα θρησκευτικών στην τάξη. Τέλος!»

Μαράκη Νίκη

«... Ήταν η πρώτη φορά που, ενώ έκανα κάτι τόσο απλό, αισθάνθηκα τόσο ολοκληρωμένη. Μακάρι να μπορούσαμε να ξαναεπισκεφτούμε τα παιδιά σύντομα!»

Καράλη Ειρήνη

«Η επίσκεψη στο νοσοκομείο με έκανε να αισθανθώ συναισθήματα που ίσως δε θα ξαναέχω την ευκαιρία να αισθανθώ. Με έμαθε πως άηλες είναι οι αληθινές δυσκολίες και ότι τίποτα δεν είναι δεδομένο. Γενικότερα, ο άνθρωπος έχει ξεχάσει να εκτιμά το γεγονός ότι περπατά, ακουμπάει κ.α. Τέλος δεν ευχαριστεί για την οικογένειά του και το ζεστό φαγητό μετά το σχολείο.»

Μπουγουλιά Λυδία

«... Περάσαμε υπέροχα με τα παιδάκια! Εύχομαι να γίνουν γρήγορα καλά και να μην ξαναχρηαστεί να ξαναπάνε στο νοσοκομείο.»

Ντόβολου Κατερίνα

Εντυπώσεις και συναισθήματα των μαθητών της Γ' Λυκείου από την επίσκεψη στο Ε.Κ.Κ.Ν. Αυλώνα

"...Μια φορά και έναν καιρό είχαν ελεύθερα όνειρα..."

Στις 8 Φεβρουαρίου 2018 στα πλαίσια του μαθήματος της Κοινωνιολογίας, τα τμήματα των Ανθρωπιστικών και Τεχνολογικών επιστημών της Γ Λυκείου επισκεφθήκαμε το Ε.Κ.Κ.Ν. Αυλώνα. Κύριος στόχος της επίσκεψης αυτής αποτέλεσε η γνωριμία και η επικοινωνία τόσο με τα παιδιά που φοιτούν στο σχολείο, που στεγάζεται εντός του σωφρονιστικού καταστήματος, όσο και με τους καθηγητές τους, με σκοπό να μάθουμε εάν το υπάρχον σύστημα εγκλεισμού συνεπάγεται τον σωφρονισμό τους και αν εν τέλει έχουν μετανιώσει για την παραβατική συμπεριφορά τους... Μολονότι η επικοινωνία μας κράτησε κάποιες ώρες, παρακολουθήσαμε, στα πλαίσια μιας ολιγόλεπτης προβολής, πολλές από τις δραστηριότητες των μαθητών του σχολείου των φυλακών, οι οποίες μας προκάλεσαν έντονα συναισθήματα και προβληματισμούς. Προσωπικά δεν εντυπωσιάστηκα μόνο από το πλήθος των δραστηριοτήτων και των διαγωνισμών στους οποίους έχουν διακριθεί, αλλά κυρίως από την διάθεσή τους να πληροφορηθούν και για τις δικές μας σχολικές δραστηριότητες, ... «να μυρίσουν λίγο κοινωνία», όπως χαρακτηριστικά μας είπε ένας κρατούμενος.

Ραφαέλλα Αλεξοπούλου

"Ήταν μια υπέροχη εμπειρία και μια αξέχαστη ανάμνηση!!! Συγχαρητήρια στα παιδιά για τις φανταστικές δημιουργίες τους."
Ελευθερία Καρπούζου

"Εξαιρετική εμπειρία, η οποία μου έμαθε να εκτιμήσω για άλλη μια φορά την ζωή μου, « εκτός φυλακής » και την ελευθερία μου, κάτι που δυστυχώς κάποιοι άνθρωποι δεν έχουν τη δυνατότητα να το ζήσουν.!!!"

Αναστάσιος Λιακούτσος

"Ήταν μια πρωτόγνωρη εμπειρία .Είδα και άκουσα πράγματα που δεν θα είχα την ευκαιρία να δω και να ακούσω σε κάποιες άλλες συνθήκες. Το συμπέρασμα που έβγαλα και αυτό που κατάλαβα από την συζήτηση με τους κρατούμενους είναι ότι όλοι οι άνθρωποι, ανεξαρτήτως καταγωγής, κοινωνικής τάξης, ηλικίας, τρόπου ζωής, έχουν ανάγκη μια ζεστή Αγκαλιά και Αγάπη."

Μίνα Κουρή

"«Μύρισε κοινωνία», είπε ένας κρατούμενος και ξέχασα να αναπνέω...."

Φωτεινή Τζώνη

"« Όλοι άνθρωποι είμαστε, άλλοι πιο δυνατοί, άλλοι πιο αδύναμοι», ...ένα από τα συμπεράσματά μου. Αυτό που αντίκρισα, το να βρίσκεσαι δηλαδή σε απόσταση αναπνοής με παιδιά τα οποία έχουν διαπράξει εγκλήματα, ήταν κάτι το ανατριχιαστικό... Μια φωνή μέσα μου, έλεγε ότι σίγουρα θα υπάρχει μια εξήγηση για το πώς τελικά βρέθηκαν στη φυλακή... Ήταν μεγάλη η χαρά μου όταν είδα ότι αυτά τα παιδιά διδάσκονται για να τελειώσουν το σχολείο. Ένωσα όμως και μεγάλη αμηχανία, όταν αντίκρισα έναν παλιό φίλο, που κάποτε παίζαμε μπάλα μαζί και τώρα τον είχα απέναντι μου με ένα έγκλημα στο ενεργητικό του. Εύχομαι όλα τα παιδιά να βρουν την ελευθερία τους. "

Γιώργος Λυμπερόπουλος

"Πριν έρθουμε σε επαφή με τα παιδιά, ο φόβος μου ήταν ένας, μήπως είχαν χάσει το χαμόγελο τους. Χάρηκα που απέδειξαν ότι έκανα λάθος. Ελπίζω είτε μέσα, είτε έξω από την φυλακή να συνεχίσουν να χαμογελούν. "

Γιάννης Παπαδημητρίου

"Χάρηκα πολύ που μου δόθηκε η ευκαιρία να το ζήσω αυτό. Ήταν μια φανταστική εμπειρία και μια υπέροχη ανάμνηση που θα μου μείνει για πάντα. "

Ελένη Μπλάγγ

"Με το που πάτησα σε αυτό το μέρος, φόβος άρχισε να με κυριεύει. Σκέψεις αμέτρητες με κατέπνιγαν, με κύρια αυτή του ότι διαφέρουν, κάτι που δεν άλλαζε. Όσο πιο βαθιά βημάτιζα, τόσο πιο πολύ πνιγόμουν από τα κύματα της θάλασσας του φόβου. Όταν όμως ήρθα αντιμέτωπη με αυτά τα παιδιά και είδα να απολαμβάνουν μέσα από διάφορες δράσεις, κάποια από τα χαρίσματα (π.χ. ζωγραφική) που τους έχει δώσει ο Θεός, η θάλασσα μέσα μου ηρέμησε και όλα έβγαζαν νόημα. Είναι και αυτοί άνθρωποι. "

Φάνη Μίχου

Εκπαιδευτική εκδρομή α' και β' Γυμνασίου στο ίδρυμα "Μείζονος ελληνισμού"

Στις 17 Ιανουαρίου, ημέρα Τετάρτη, η α' και η β' τάξη του Γυμνασίου, πραγματοποιήσαμε μια θεατρική εξόρμηση, προκειμένου να παρακολουθήσουμε την παράσταση: «Μέγας Αλέξανδρος», στο θέατρο του Ιδρύματος Μείζονος Ελληνισμού. Το έργο αναφέρεται στον Μακεδόνα βασιλιά Μέγα Αλέξανδρο και τον πολυτάραχο βίο του, μέσα από τη μοναδική ματιά του Νίκου Καζαντζάκη. Στη θεατρική αυτή παράσταση διαφαίνεται η πορεία και η ζωή του Μεγάλου Αλεξάνδρου από την εφηβική του ηλικία μέχρι και τον θάνατό του.

Αν και η παράσταση είχε διάρκεια περίπου δύο ωρών, το ενδιαφέρον όλων μας ήταν αμείωτο έως και το τελευ-

ταίο λεπτό. Το γεγονός αυτό, οφείλεται στο ότι οι σκηνές κυλούσαν σχετικά γρήγορα, με αποτέλεσμα το θέαμα να μην μας κουράζει και να μας συγκινεί το καθετί που διαδραματιζόταν στη σκηνή. Όλοι αποχωρήσαμε από το θέατρο γεμάτοι εικόνες και γνώσεις για τη ζωή αυτής της μεγάλης προσωπικότητας, αναλογιζόμενοι τη δράση και την προσφορά του ξεχωριστού αυτού ανθρώπου.

Σας την προτείνω ανεπιφύλακτα, προκειμένου να γεμίσετε τον ελεύθερο χρόνο σας, ευχάριστα και εποικοδομητικά!!

Μαρία Χρυσόχου
Β'2 Γυμνασίου

Φωτογραφικά στιγμιότυπα από την τριήμερη εκδρομή των μαθητών της Β' Λυκείου στον Βόλο και το Πήλιο

Εκπαιδευτική εκδρομή της α' Γυμνασίου στο «Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος»

Στα τέλη Φεβρουαρίου η τάξη μας επισκέφτηκε το «Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος» στο πλαίσιο μιας σχολικής εκδρομής.

Αρχικά θαυμάσαμε την μαγευτική θέα απ' τον 8^ο όροφο του κτηρίου χρησιμοποιώντας τα τηλεσκόπια του ιδρύματος. Έπειτα περιηγηθήκαμε στον απέραντο κήπο του Κέντρου Πολιτισμού, ο οποίος ήταν πλούσιος σε μεσογειακή βλάστηση. Αργότερα διασκεδάσαμε στο μουσικό πάρκο, όπου κάθε παιχνίδι δημιουργούσε έναν μελωδικό ήχο.

Ύστερα ενημερωθήκαμε για την μεταφορά της Εθνικής Βιβλιοθήκης και της Λυρικής Σκηνής σ' αυτές τις εγκαταστάσεις. Επίσης αποκτήσαμε πολύτιμες γνώσεις για τον

τρόπο παραγωγής και εξοικονόμησης ενέργειας του χώρου μέσω ενός προγράμματος που παρακολουθήσαμε.

Στην συνέχεια χωριστήκαμε σε ομάδες και κατασκευάσαμε ένα ρομπότ που αρχικά είχε ως πηγή ενέργειας μπαταρία και έπειτα ηλιακά πάνελ.

Το κτήριο άηλωσε είχε βραβευτεί με το βραβείο "Green Roof Leadership Award 2018" για την εξαιρετική αρχιτεκτονική του και την χρήση φυτών.

Ήταν μια πολύ αξιόλογη ξενάγηση που την απολαύσαμε και σας τη συστήνουμε.

**Χριστίνα Μόσχου,
Ελένη Μπριλάκη**
Α'2 Γυμνασίου

Εικόνα 1: Άποψη του Κέντρου με δέντρα

Εικόνα 2: Χώρος υποδοχής βιβλιοθήκης

Συμμετοχή στο διαγωνισμό Φωτογραφίας

Λυδία Μπουγουλιά, Β' Γυμνασίου

Αδ. Ευφημία - Θεολόγος

Ασημίνα Κουρέτση Α'1 Γυμνασίου

"Οι πιτσιλιές του νου"

Ήταν ένα κρύο πρωινό... Δεν είχε σημασία ο χρόνος, ούτε το μέρος που βρισκόμουν. Ούτως ή άλλως ήμουν μόνη σ' ένα άδειο δωμάτιο ... χαμένη, γυμνή, και κοίταζα τις πιτσιλιές πάνω στο κορμί μου σ' ένα γιγαντιαίο καθρέφτη. Κάνανε αντίθεση, θυμάμαι. Κι όσο κι αν προσπάθησα να ξεπλυθώ απ' αυτές... Δεν τα κατάφερα...

(...) Βγήκα έξω, κι είδα όλους να 'χουν πιτσιλιές... κι ο καθένας να κρατάει μια χρωματιστή μπογιά και να βάφει τους άλλους. Κανείς δεν παραπονιόταν... Όλοι χρωματίζονταν, χωρίς να το βλέπουν, ίσως γι' αυτό. Κι αυθαίρετα χρωμάτιζαν κι αυτοί δίχως να το ξέρουν. Όλοι όμως κατέκριναν τα χρώματα της φύσης, της ζωής, των ανθρώπων... Μπορεί να κατέκριναν ακόμα κι αυτά που αγνοούσαν ότι κρατούσαν. Με μίσος κατέκριναν. Κι άλλοι όμως είχαν φτιάξει μια αγκαλιά δημιουργώντας μια παλέτα. Να και κάποιοι άλλοι δημιουργούν καμβάδες ολόκληρους στο πέρασμά τους, τόση η ποικιλία των χρωμάτων τους. Κι υπήρχαν κι άλλοι που καθόντουσαν μόνοι, δίχως να κάνουν τίποτα ... μουτζουρωμένοι πολύ... Προσπαθούσαν να σβήσουν τα χρώματα, να τα σβήσουν ... αλλιώς τότε σβήστηκε ένα παρελθόν, ένας άνθρωπος, μια ιστορία για να σβήσει τώρα απλά ένα χρώμα; Πότε σβήστηκαν οι αναμνήσεις για να γίνει τώρα;

Και πολύπλοκα σχέδια και χρώματα φαντάζουν στους ανθρώπους... Γιατί τα χρώματα μπορεί να μη σβήνονται αλλιώς μεταφέρονται, βάφουν, καλύπτουν. (...)

Και κάθομαι στη μέση του πουθενά με χιλιάδες κόσμο γύρω μου, όλοι μαζί στο τίποτα, όλοι μαζί στα πάντα,

στο πουθενά και το σήμερα... Και βγάζω μια κραυγή κι ύστερα φωνάζω, «γιατί τόσα χρώματα, γιατί τόσοι βαμμένοι άνθρωποι;»

Κι ακούγεται μια φωνή γεροντική, «Είσαι εσύ, αυτό είναι τα χρώματα. Προδίδουν την ιστορία σου, τα βιώματά σου, τους ανθρώπους με τους οποίους έχεις συναναστραφεί... αυτό είναι τα χρώματα. Κοίτα το κορμί σου... πόσο μοιάζει μ' όλη τα' άλλα, πως οι τόσο διαφορετικοί συνδυασμοί προέρχονται απ' τα τρία βασικά χρώματα ... όλοι τα κατακρίνουν, φωνάζοντας ή με μία σιγανή φωνή μέσα τους, «της φύσης, της ζωής, των ανθρώπων»... όλοι αποτελούνται απ' αυτά».

Κι ανακάληψα πως όλοι βλέπανε τα χρώματα και κατέκριναν όλοι τους πάντες... επειδή δεν είχαν τα ίδια βιώματα -πια χρώματα- μ' αυτούς κι ήταν διαφορετικοί, κι αυτό τους πείραζε.

Μόνο τα παιδιά κοιτούσαν αθώα... και δε βλέπανε διαφορές... παίζανε κι αντάλλαζαν χρώματα. Όχι για να γίνουν ίδια, αλλιώς για να δημιουργήσουν τη διαφορετικότητα ανάμεσα στα πρόσωπα που θα γίνονταν ενήλικες μια μέρα... Κι ίσως να ξεχάσουν τη στιγμή αυτή μια μέρα, και ν' αρχίσουν και αυτά, αν κατακρίνουν, και να ξεχάσουν πως δεν υπάρχουν "πρέπει"...

Όμως πάντα, αν τους κοιτάξεις καλά μέσα στα μάτια, τρία χρώματα θα δεις: «της φύσης, της ζωής, των ανθρώπων».

Τζωρτζίνα Μαυρίκου
Α'1 Λυκείου

Αποχαιρετιστήρια λόγια... για μια νέα αρχή

Παλεύοντας για την πραγματοποίηση ενός ονείρου...
Μια χρονιά που θα μείνει σε όλους αξέχαστη!

Σε λίγους μήνες φτάνουμε στο τέλος των σχολικών μας χρόνων, κλείνει για εμάς ένα μεγάλο κεφάλαιο της ζωής μας. Περίοδος που τελειώνουν πια οι σχολικές ευθύνες και υποχρεώσεις και αρχή μιας πορείας με ανώτερους στόχους και επιλογές που θα καθορίσουν τη συνέχεια μας. Μετά από πολλά χρόνια θα έρθει η μέρα που θα ακούσουμε το κουδούνι του σχολείου να χτυπάει για τελευταία φορά. Αυτή η αναμονή μέχρι τη λήξη αυτού του έτους χαρακτηρίζεται από φόβο, άγχος, αγωνία και πολλά ανάμεικτα συναισθήματα που καταβάλλουν κάθε μαθητή της Γ' Λυκείου. Φεύγοντας από το σχολείο κουβαλάω μέσα μου συναισθήματα και αναμνήσεις που θα με συνοδεύουν όλα τα χρόνια της ζωής μου, είτε αυτά είναι στιγμές λύπης, είτε χαράς. Εξάλλου κάθε ταξίδι νοηματοδοτείται όχι μόνο από τον προορισμό του αλλήλα και από την διαδρομή του. Έτσι και το δικό μας σχολικό ταξίδι σηματοδεύτηκε ανεξίτηλα από εμπειρίες και βιώματα που θα μας συνοδεύουν στο πέλαγος της ζωής μας, φιλίες που χτίστηκαν, συναισθήματα που μοιράστηκαν, στιγμές που μας ένωσαν, όνειρα που γεννήθηκαν στο ταξίδι αυτό θα συνθέτουν το παζλ της προσωπικής μας πορείας.

Ας ευχθούμε αυτή η διαδρομή να καταλήξει στην πραγματοποίηση των ονείρων μας...και ας μην ξεχάσουμε πως ο,τι αγνό και ωραίο ζήσαμε αυτά τα χρόνια, θα'ναι τα χρώματα στην άνοιξη της ύπαρξής μας.

Αυγή Ντάγια
Γ'2 Λυκείου

Σε αυτές τις τάξεις οικοδομήσαμε τις ελπίδες μας.
Σε αυτά τα θρανία σποίβάξαμε τα όνειρά μας.
Χτυπάει το κουδούνι των 8:30.
Νέα μέρα ξεκινάει.

Νέα όνειρα γεννιούνται.
Για εμάς φέτος το κουδούνι αυτό θα χτυπήσει για τελευταία φορά.
Τα όνειρα όμως δεν τελειώνουν.
Ονειρευόμαστε, γιατί από την ελπίδα γεννιέται η επιτυχία.
Πίστη στις δυνάμεις μας.
Πίστη στις αντοχές μας.
Πίστη στις ικανότητες μας.
Η επιτυχία είναι μονόδρομος!

Φωτεινή Τζώνη
Γ'2 Λυκείου

"Η Ελλάδα μας προσκαλεί να την γνωρίσουμε..."

Ο ήλιος δεσπόζει στον καταγάλανο, ανέφελο ουρανό, οι θερμοκρασίες ανεβαίνουν και καθώς τελειώνει η σχολική χρονιά, η ζέση φαίνεται να μας έχει επηρεάσει για τα καλά. Όλα μαρτυρούν τον ερχομό του καλοκαιριού και σίγουρα όλοι φανταζόμαστε τους εαυτούς μας είτε στην ολόχρυση αμμουδιά μιας παραλίας με καταγάλανα νερά, είτε σε ένα γραφικό χωριό σκαρφαλωμένο σε επιβλητικές βουνοκορφές με καταπράσινα δάση. Γνωρίζοντας τις ανάγκες της εποχής, σας προτείνουμε μερικούς από τους πιο όμορφους ταξιδιωτικούς προορισμούς της χώρας μας για κάθε προτίμηση.

Όσοι προτιμάτε να χαλαρώσετε σε μια ζεστή και ήσυχη παραλία μπορείτε, φυσικά, να επισκεφτείτε τα πανέμορφα νησιά μας. Ωστόσο, για τη συγκεκριμένη περίοδο σας προτείνουμε τόπους κάπως πιο

ήσυχους. Νησιά, όπως η Σέριφος, η Κίμωλος, η Φολλέγανδρος, η Νίσυρος, η Αμοργός και η Ανάφη αποτελούν επίγειους και, πάνω από όλα, ελκυστικούς παραδείσους. Παρόμοια αυτά, προορισμοί όπως η Χαλκιδική, η Πρέβεζα και η Μάνη προσφέρουν τις ίδιες απολαύσεις με τα νησιά μας και, φυσικά, σε χαμηλότερο κόστος.

Ακόμη, σας περιμένει ο αμύθητος και ανεξάντλητος ιστορικός πλούτος της χώρας μας. Προορισμοί ξεχωριστού αρχαιολογικού ενδιαφέροντος όπως οι Δελφοί, η Ολυμπία, οι Μυκίνες, η Δήλος, η Κνωσός και η Βεργίνα θα σας μεταφέρουν νοερώς σε άλλες προ Χριστού εποχές...

Επιπλέον, μην αμελήσετε να πε-

ρινηθείτε στους απaráμιλλου αρχιτεκτονικού και εικαστικού κάλλους βυζαντινούς ναούς και στις μονές του τόπου μας. Τα μοναστήρια του Αγίου

Όρους και των Μετεώρων, η καστροπολιτεία του Μυστρά, η βοιωτική γη και η Πάτμος, το πανέμορφο ιερό νησί της Αποκαλύψης, αποτελούν ορισμένους ενδεικτικούς προορισμούς για θρησκευτικό τουρισμό.

Τέλος, χαρείτε τα σπουδαία φυσικά μνημεία της χώρας μας. Σπήλαια στα Ιωάννινα και στο Διρό, μοναδικό καταρράκτης στην Έδεσσα και στα Ζαγόρια, φαράγγια που σου κόβουν την ανάσα στον Βίκο και στη Σαμαριά, καθώς και τα διάφορα ποτάμια και οι λίμνες ανά την Ελλάδα σίγουρα θα ικανοποιήσουν και τον πιο απαιτητικό ταξιδιώτη.

Οποιοδήποτε προορισμό και να επιλέξετε, φροντίστε να έχετε καλή συντροφιά και σας εγγυώμαστε πως θα περάσετε αξέχαστες διακοπές...

Καλή ταξίδια!!!

Θοδωρής Γυφτάκης

A1' Λυκείου

"Mont-Saint-Michel"

Μνημείο Παγκόσμιας Κληρονομιάς της UNESCO

Nous sommes en Normandie, une région du Nord de la France et nous admirons le Mont-Saint-Michel !

C'est le site le plus populaire de France. Sur le Mont, il y a une abbaye et un village. Cinquante-trois personnes habitent dans ce village.

Pour aller au Mont – Saint –Michel on marche sur le sable à marée basse. Après la construction d'un pont l'accès est plus facile.

Βερούχη Κατερίνα

B1' Γυμνασίου

Η Μονή Σαιν Μισέλ είναι ένα από τα δημοφιλέστερα αξιοθέατα της Γαλλίας και από τα πιο μαγευτικά αξιοθέατα της Ευρώπης. Είναι μια μικρή νησίδα στις ακτές της Νορμανδίας, σε πολύ μικρή έκταση από την ακτή με την οποία συγκοινωνεί με ασφαλιστοστρωμένο δρόμο. Στην κορυφή του υπάρχει το περίφημο αβαείο με το επίχρυσο άγαλμα του Αρχάγγελου Μιχαήλ στην κορυφή του καμπαναριού, που χαρακτηρίζεται ως αριστούργημα του δυτικού πολιτισμού. Τον περίφημο ναό του, που αποτελεί ένα από τα επιτεύγματα της Αρχιτεκτονικής, τον σχεδίασε ο Γουλιέλμος της Ντιζόν κατά τον 11ο αιώνα. Δύο φορές το μήνα συμβαίνει το φαινόμενο της παλίρροιας, αλλιώς στις ισημερίες το φαινόμενο είναι ιδιαίτερα έντονο: Η θάλασσα κατακλύζει ολόκληρη την περιοχή γύρω από τη νησίδα, αφήνοντας ελάχιστα ακάλυπτο τον κεντρικό δρόμο προς τη νησίδα (τα παρκινγκ καλύπτονται ολοσχερώς). Αποτελεί ένα από τα πιο φημισμένα τουριστικά αξιοθέατα στη Γαλλία με 2 περίπου εκατομμύρια επισκέπτες το χρόνο.

<https://www.youtube.com/watch?v=-rhtVj0gJMU>

Semaine de la langue française et de la francophonie..

C'est quoi pour vous la langue française?

Εβδομάδα γαλλικής γλώσσας και γαλλοφωνίας

Τι είναι για εσάς τα γαλλικά;

- Le français c'est la liberté, ελευθερία
Αλεξάνδρα Σαγρή
- Le français c'est la langue du romantisme
Αντιγόνη Οικονομοπούλου
- Le français c'est une langue élégante
Νίκη Φωτοπούλου
- Le français c'est une langue superbe
Εμμανουήλ Τζανιδάκης
- Le français c'est une philosophie
Τζωρτζίνα Μαυρίκου
- Le français c'est l'avenir, το μέλλον
Βασιλική Καραμάνου
- Le français c'est une langue intéressante
Βιολέτα Παπάζογλή
- Le français c'est la culture
Στέλλα Βενιού
- Le français c'est une belle langue
Μανώλης Χατζηγεωργίου
- Le français c'est une création
Νεφέλη Μπουγουιλιά
- Le français c'est la langue de la courtoisie, της ευγένειας
Ιωάννα Αδαμοπούλου
- Le français c'est une langue fantastique
Γιώργος Αγγελόπουλος
- Le français c'est une langue extraordinaire
Γιώργος Σακελλαρίδης
- Le français c'est une magie
Δημήτρης Παραράς

Επιμέλεια ερωματολογίου

Μαυρίκου Τζωρτζίνα

Οικονομοπούλου Αντιγόνη

A1' Λυκείου

